

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.097/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (4. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 14.K.701.261/2024/3. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. november 1-től 2023. augusztus 31-ig (a továbbiakban: peresített időszak) a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete (település1 és település2 települések) a helységi Rendőrkapitányságon kialakított körzeti megbízotti csoport működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a csoport működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői és egyéb (TIK küldések, átkísérések, elővezetések stb.) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a peresített időszakra bruttó 985.592 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére, az illetményalap 75%-os mértékében; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait egyaránt megjelölte.

[3] Az elsőfokú bíróság a 14.K.701.209/2023/23. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 619.034.- forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogcím vonatkozásában utalt a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.281/2022/4. számú ítéletében foglaltakra, mely szerint a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása, ugyanakkor a felperes változatlanul fenntartotta azon álláspontját, hogy az állománytábla adatai önmagukban bizonyítják a létszámhiányt. A peranyag részévé tett tanúvallomásból megállapította, hogy az állományi betöltetlenségek okán előfordul, hogy két körzeti megbízott marad egy szolgálatba beosztva, amely esetben a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén kell eljárniuk, ugyanakkor a kieső járőrök okán felmerülő többletküldési feladatokból sem lehet konkrét következtetést levonni a felperes által ellátottként hivatkozott beosztásokra. Mindezek okán a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapított megbízási díj igényt megalapozatlannak találta.

A 2020. november 1. és 2022. augusztus 11. közötti időszak vonatkozásában a felperes Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított igényét megalapozottnak találta, miután a járőrszolgálati (és egyéb) feladatok nem tartoztak a kinevezés szerinti beosztásához, s az ellátott többlet tevékenységgel a felperes által megjelölt 75%-os mértéket arányban állónak ítélte. A körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) módosításával érintett 2022. augusztus 12. - 2023. január 31. közötti, valamint a Hszt. módosításával érintett 2023. február 1. - 2023. augusztus 31. közötti időszak vonatkozásában arra a jogi következtetésre jutott, hogy a körzeti megbízotti feladatok lényegében átfedésbe kerültek a járőri feladatokkal, ezen túlmenően az illetékességi területük is kiterjesztésre került, így a szabályzat módosítása nem ellentétes a Hszt.-vel, ugyanígy a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendeletben (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) foglaltakkal sem. Mindezek okán 2022. augusztus 12. napjától a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj igényt többletfeladat ellátás, valamint jelentős többletmunka hiányában nem találta megalapozottnak, így ezen időszakokra a keresetet elutasította.

[4] A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az 5.Kf.700.353/2024/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az első kereseti időszak tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti. Ugyanakkor (a második és harmadik kereseti időszak vonatkozásában) a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjával összefüggésben úgy utasította el a kereseti kérelmet, hogy arra egyediesített bizonyítási kioktatást előzetesen nem adott. Nem volt tekintettel arra, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja esetében egy teljes betöltetlen beosztás ellátását; a b) pont esetében pedig egy (a beosztás ellátásában tartósan akadályozott) személy helyettesítését kell ezen jogcímekhez kapcsolódóan a felperesnek bizonyítania, arra vonatkozó tényállításokat tenni; s az egyes jogcímeken történő elutasítást külön-külön nem indokolta. Az elsőfokú bíróságnak a második kereseti időszak tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti jogcím vizsgálatakor értékelnie kell, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos, annak 2. pont b)-c) alpontjait és 44. pontját érintő módosításai nem sérthetik a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályait (2. sz. mellékletét), ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162.§) kialakított kógens rendelkezéseit, mellyel összefüggésben nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát (2.Kf.700.405/2023/5., 2.Kf.700.459/2023/4.). Az elsőfokú bíróság - a harmadik kereseti időszak kapcsán - azt sem hagyhatja figyelmen kívül, hogy 2023. február 1. napjától a Hszt. 71. § (3) bekezdése értelmében a hivatásos állomány tagja akkor jogosult megbízási díjra, ha az (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem eseti jellegű. A nem eseti jelleg a módosítást megelőzően is követelmény volt, ugyanakkor - többletfeladat ellátása esetén - a jelentős többletmunka végzése külön vizsgálendő, konjunktív tényállási elem. Amennyiben az elsőfokú bíróság mindezen vizsgálati szempontok tükrében arra a jogi következtetésre jut, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogcímen a felperes sem a kereseti időszak második, sem a harmadik időszakára megbízási díjra nem jogosult, úgy nem mellőzhető a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és/vagy b) pontja szerinti jogcímek tételes, és egymástól elkülönült vizsgálata, majd indokolása. Az elsőfokú bíróságnak tehát az új eljárásban a fentiek szerint meghatározott logikai rendben kell az egyes kereseti jogcímek vonatkozásában a jogi álláspontját levezetnie.

A felperes keresete

[5] A felperes a megismételt eljárásban keresetét a korábbiakkal egyezően tartotta fenn és kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 985.592 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 985.592 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj igény tekintetében rögzítette, hogy azt az időközben bekövetkezett jogszabályi változások okán három időszakra bontva szükséges vizsgálni. A 2020. november 1. és 2022. augusztus 11. napja közötti időszak vonatkozásában a KMB szabályzat 15. pontjával összefüggésben utalt arra, hogy a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltoztatását, annak alperes által állított kibővülését. A KMB szabályzat 21. pontja határozza meg azon esetköröket, amelyek szerint lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonni, de ezen feltételek fennállása esetén is arra csak eseti jelleggel kerülhet sor. Az alperes nem igazolta a perben, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt a szabályzat 21. pontjában foglalt feltételeknek, így azok ellátása többletfeladatnak minősült, figyelemmel arra, hogy a járőrszolgálati (és egyéb) feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Hangsúlyozta, a TIK küldéseknek is csak egy része felelt meg a KMB szabályzat 21/d pontjában írt feltételeknek. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Mindez a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozza.

[7] Ezt követően akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízotti szabályzat 2022. augusztus 12. napjától bekövetkező módosítása sem eredményezi az alperes megbízási díj alóli mentesülését. A módosítás arra enged következtetni, mintha a körzeti megbízott 2022. augusztus 12. napjától a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem érvényesíthetne sikerrel megbízási díj iránti igényt. Ugyanakkor azt is kifejtette, hogy amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, figyelemmel arra is, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-a szerint közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. E tekintetben osztotta a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú döntésében foglaltakat. Erre figyelemmel a felperes megbízási díj iránti igényét a 2022. augusztus 12. és 2023. február 1. napja közötti időszakra is megalapozottnak találta.

A Hszt. módosítással érintett 2023. február 1. - 2023. augusztus 31. közötti időszak vonatkozásában kitért arra, hogy a módosított rendelkezések (Hszt. 71.§ (3) bekezdése) értelmében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a hivatásos állományú külön díjazásra csak akkor jogosult, ha a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem eseti jellegű, amely konjunktív törvényi feltételek fennállását alaposnak találta, figyelemmel arra, hogy a felperes által csatolt, alperes által nem vitatott, 7. sorszámú alatti kimutatás szerint a felperes a harmadik kereseti időszakban is rendszeresen, valamennyi szolgálata tekintetében, azaz minden hónapot érintően a működési körzetén kívül is kellett, hogy feladatokat teljesítsen, melynek keretében járőrözési tevékenységet végzett, TIK küldéseket és átkíséréseket teljesített, amely a Hszt. módosítást követő időszak tükrében is jelentős többletmunkavégzést

jelent. Miután a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj iránti igényt mindhárom időszak tekintetében megalapozottnak találta, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított jogcímet nem vizsgálta, figyelemmel arra, hogy a megismételt eljárásban a felperes a b) pont szerinti jogcímtől elállt, azt nem tartotta fenn.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben – annak tartalma szerint – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását; másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díj 50%-ra történő leszállítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, valamint a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében foglaltakat. Jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 70. §-ában, valamint a KMB szabályzat 2. pontjában, 3. pont d) alpontjában, továbbá a 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjában írt, 2022. augusztus 12. napjáig hatályban lévő rendelkezéseket. Az elsőfokú bíróság a tényállás körében ítéletének [4] bekezdésében tévesen állapította meg, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat látott el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást csak részben megfelelően, a per elbírálása szempontjából irányadó jogszabályi rendelkezéseket ugyanakkor helyesen állapította meg; ám a részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. A KMB szabályzat módosítását megelőző időszakra a per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el, illetőleg felperes maga sem vitatta, hogy a KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható volt. Önmagában az alapján, hogy a felperes a működési körzetén kívül is végzett ilyen feladatokat, nem jelenthető ki megalapozottnak, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott volna el. Nem vitatta azon ítéleti megállapításokat, amely szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyekhez tartozó feladatokat két külön szabályzat tartalmazza; továbbá azt sem, hogy a körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok és a járőri szolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat. Azon ítéleti megállapításokkal is egyetértett, hogy a KMB szabályzat értelmében a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje legalább 70 %-ában közterületi tevékenységet kell végeznie, amely elsődlegesen a működési körzetében kell, hogy történjen. Azonban – érvelése szerint – a javarészt helytállóan megállapított tényekből azt a téves és jogszabálysértő következtetést vonta le az elsőfokú bíróság, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. Az elsőfokú bíróság a KMB csoport létrehozásának céljával ellentétesen jutott arra a következtetésre is, hogy főként a TIK küldések során a felperes rendszeresen a működési körzetén, illetőleg a csoport működési körzetén kívül hajtott végre járőri feladatokat. Hangsúlyozta, nem véletlen, hogy a szolgálati szabályzat 70. §-a járőrozést végrehajtóként nem járőrt (járőr beosztást betöltő személyt), hanem rendőrt jelöl, hiszen ilyen szolgálati formában – többek között – járőr, körzeti megbízott, de akár nyomozó is elláthat beosztásába tartozó rendőri feladatot. Vitatta azt is, hogy a TIK küldéseket kizárólag járőr beosztásba tartozó láthatja el, a körzeti megbízott pedig csak eseti jelleggel, a TIK küldés ugyanis a TIK

utasítása alapján történő rendőri intézkedési kötelezettséget jelenti, amely lényegében minden hivatásos állományú rendőri beosztásban kötelezően ellátandó feladat.

A KMB szabályzat módosítása utáni időszak kapcsán kiemelte, hogy a módosítások fényében végképp nem állapítható meg, hogy a felperes a beosztásába nem tartozó többletfeladatot látott volna el, miután az általa korábban hivatkozott járőrözési feladatok a rendőrkapitányság illetékességi területén immáron a KMB szabályzat eredeti normaalkotói szándéknak megfelelően módosított rendelkezése alapján is a munkakörének részét képezik. Ebből kifolyólag az eljáró törvényszéknek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogosultság fennállása körében tett, ezzel ellentétes megállapítása téves és jogszabálysértő. Hangsúlyozta, a Kúria az Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletében rámutatott, hogy amennyiben jogi norma az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Az eredeti normaalkotói szándéknak megfelelően módosított KMB szabályzat kógens jelleggel határozza meg a körzeti megbízotti beosztásban ellátandó feladatokat, az ebbe a körbe nem illeszthető, e beosztási feladatoktól idegen, általa ellátott feladatot a felperes nem jelölt meg a per során. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízotti beosztás nem foglalja magában a járőr beosztás valamennyi feladatát, hiszen vannak olyan feladatok, melyeket körzeti megbízott nem láthat el, csak járőr és fordítva. Tény, hogy az elhatárolás szempontjából az eltérő feladatok egyértelműen nagyobb számban jelentkeznek a körzeti megbízottaknál, de a bővebb feladatrendszer eredményezi a körzeti megbízotti beosztásnak a járőr és a járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabály szerinti besorolását, amelyhez lényegesen magasabb, akár két és félszeresével nagyobb összegű illetmény is társul.

A Hszt. módosítással érintett időszak kapcsán érvelése szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon értékelte úgy, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a felperes igénye ezen időponttól is megalapozott. E körben a Hszt. 71. §-ban írtakat tévesen, a Hszt. 102. §-ban foglaltaktól függetlenül értelmezte. Ezzel ellentétben a 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat a megbízási díjra való jogosultság megítélése szempontjából mindenképpen vizsgálni (és nem mellőzni) kell, hiszen az a szolgálatteljesítésre vonatkozik, így meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Ezen szabály nem üresíti ki a Hszt. 71. §-ban foglalt megbízási jogintézményét, a megbízási díj ugyanis továbbra is jár a szolgálatteljesítési időn kívüli, az érintett által a végzettsége, képzettsége alapján ellátható, de a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli többletfeladatokért. A megbízási díj iránti igény tehát ezen harmadik időszak vonatkozásában sem lehet alapos. A másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben hangsúlyozta: az ellátott tevékenységek jellegére és gyakoriságára tekintettel a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő megbízási díj megalapozott felperesi érvelés esetén is elegendő lehet a többletfeladatok kompenzálására.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte, melynek összegét 25.000 forintban jelölte meg. Rámutatott: a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Ebből következően a működési körzetén kívül, akár a körzeti megbízotti csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra. A körzeti megbízotti csoport működési körzete tehát nem arra ad felhatalmazást alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott. A kísérőőri feladatok ellátásának pedig azért

van jelentősége, mert ezen feladatok kifejezetten tilalmazottak a körzeti megbízottak számára. A KMB szabályzat módosításával összefüggésben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú és 5.Kf.700.543/2023/4. számú döntéseiben foglaltakra, melyek rámutattak, hogy a KMB szabályzat módosításával teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, s a KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízotti beosztáshoz esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat. A Hszt. 2023. február 1-jei módosítása kapcsán pedig a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletére hivatkozott, amely kiemelte, hogy a jelentős többletmunkáért változatlanul jár megbízási díj, és a Hszt. 102. §-át nem lehet úgy értelmezni, hogy ellentételezés nélkül, megbízási díj hiányában lenne köteles a hivatásos állomány tagja minden feladatot ellátni, amelyre képzettsége, végzettsége alapján alkalmas.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés megalapozatlan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az egyes ORFK utasítások (például KMB szabályzat) szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, ám nem jogszabályok, annak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot (Kp. 99. § (1) bekezdés). Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot, ugyanígy azt is, hogy a körzeti megbízott számára tilalmazott feladatokat látott el. Ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá állítását, továbbá a tényállás vitatására alkalmas eljárásjogi jogszabály sértést sem jelölt {Kp. 78. § (2) bekezdése; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése}, amiből az következik, hogy az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta. Fellebbezéséből megállapíthatóan – miután e körben anyagi jogi érvelését adta elő – valójában az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[12] A másodfokú bíróság előjáróban – a KMB szabályzat módosításával nem érintett időszakra vonatkozóan – leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az

állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság a 2021. november 1. és 2022. augusztus 11. közötti első kereseti időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[13] A KMB szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a módosítás előtti KMB szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[14] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest és az utasítási jog milyen állományi körre vonatkozik, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e. Az továbbá, hogy a szolgálati szabályzat 70. § rendelkezései a járőrözést (járőrszolgálati formát) végrehajtóként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába

tartozóak. A szolgálati szabályzat 70. §-a önmagában egyébként sem, csak a vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összefüggésben értelmezhető. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a szolgálati szabályzat 67. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetén a KMB szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A szolgálati szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A szolgálati szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati előjárónak csupán arra ad a lehetőséget, hogy egy adott (azaz konkrét, eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[15] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal alátámasztottan (felperes által csatolt, alperes által nem vitatott kikutatások, TIK küldési naplók, tanúvallomás) annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amely feladatok a szolgálatai többségét érintették. Mindebből helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azon következtetést, hogy a felperes szinte minden szolgálatban a saját működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Helyesen értékelte, hogy a felperes a járőr feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 24. pontja, valamint 2. pont b) -c) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Összegezve, az elsőfokú bíróság ezen (első) kereseti időszak tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti; ugyanakkor rá kell mutatni, hogy az alperes ezen kereseti időszakot alappal fellebbezésében már nem támadhatta, figyelemmel arra, hogy az alapeljárásban meghozott másodfokú határozat csupán a második és a harmadik kereseti időszak vonatkozásában kötelezte új eljárás lefolytatására az elsőfokú bíróságot, az első kereseti időszakkal összefüggésben elfoglalt jogi álláspontjával a másodfokú bíróság egyetértett, így az kötelező erővel bírt (BH2006.325, KGD2010.64.).

[16] A másodfokú bíróság a továbbiakban a 2022. augusztus 12.-2023. január 31., valamint a 2023. február 1.-2023. augusztus 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal összefüggésben elfoglalt, a keresetet e tekintetben is megalapozottnak találó ítéleti álláspontot vizsgálta.

[17] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok

jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b) -c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Annak a körülménynek pedig, hogy a körzeti megbízotti beosztás a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb besorolású, melyhez lényegesen magasabb illetmény tartozik, a megbízási díjra jogosultság (a jogalap) szempontjából jelentősége nincs.

[18] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság a második kereseti időszak vonatkozásában is helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[19] A szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógenssek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetőek, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016.M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek, sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e és az is, hogy milyen feltételekkel (BH2015.79.).

[20] A perbeli esetben a felperes a körzeti megbízott beosztása melletti járőr (és egyéb) többletfeladatok ellátásáért a 2023. február 1.- 2023. augusztus 31. közötti időszakra is megbízási díjat igényelt, melyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. Az alperes az eljárás során arra hivatkozott, hogy a Hszt. 2023. február 1. napján elfogadott módosítása értelmében a megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. §-ának a 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő értelmezése szükséges, álláspontja szerint a felperest az általa igényelt juttatás a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem illeti meg.

[21] E körben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a megbízási díjra a fent hivatkozott törvenymódosítást követően a Hszt. 71. § (3) bekezdésének hatályos rendelkezése szerint jogosult, ugyanis a vitatott időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladat ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett, melyre figyelemmel az alperes 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatos értelmezését nem tekintette relevánsnak; amely elsőfokú ítéleti álláspont vonatkozásában a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

[22] A perbeli esetben a kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja

ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne.

[23] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. Fellebbezésében alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy az érintett négy hónapban a felperes megbízási díjra jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a „lex specialis derogat legi generali” elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként ölt testet, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni. Nem volt megalapozott e körben az alperesi fellebbezés azon állítása, hogy az elsőfokú ítélet a Hszt. módosításával összefüggő kérdést érdemben nem vizsgálta, miután utalt a megváltozott jogszabályi környezetre, a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosított rendelkezésére, mellyel összevetve a Hszt. 71. §-ának vonatkozó rendelkezéseit arra a jogi következtetésre jutott, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosított szabályozása értelmében külön díjazásra (megbízási díjra) a hivatásos állomány tagja csak akkor jogosult, amennyiben a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem eseti jellegű, amely konjunktív törvényi feltételeket fennállónak találta, mellyel a másodfokú bíróság egyetértett.

[24] Az elsőfokú bíróság azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosításával a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többlet szolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit. Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett a rendszeresen végzett járőri (és egyéb) feladatokat miért tekintette jelentős többletmunkavégzésnek. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy figyelemmel volt arra az alperes által sem vitatott peradatra, hogy a felperes a peresített időszakban minden hónapot érintően és valamennyi szolgálata tekintetében ellátott a működési körzetén kívül járőrözési tevékenységet, járőrfeladatot, TIK küldéseket; az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott, amikor ezen körülmények összességét a Hszt. módosítását követő időszak tekintetében is jelentős többletmunkavégzésként értékelte. Hangsúlyozandó: az nem törvényi kíváncsi, hogy a felperes többletmunkavégzése a korábbi időszakhoz képest mindenképpen mennyiségi növekedést mutasson, miután fennállhat az az eset – mint a jelen perbeli tényállás alapján,

pusztán a számadatokból, azok nagyságrendjéből, valamint a feladatok sokszínűségéből kiindulva –, hogy a felperes által teljesített többletmunkavégzés már a Hszt. módosítását megelőző időszakban is jelentős többletmunkavégzésnek minősült, amely a Hszt. módosítás hatályba lépését követően változatlanul fennállt. Az alperes a felperesi kimutatásban foglaltakat nem vitatta, melyek a feladatellátás nem eseti, hanem rendszeres jellegét alátámasztják, csakúgy, mint úgy a felperes személyes előadása, tanú tanúvallomása, a küldési napló adatai; az a körülmény pedig, hogy a többletfeladatellátás hónaponként esetleg eltérő mértékű volt, a feladatellátás hosszú ideig, rendszeresen végzett jellegét nem érinti, nem rontja le; ezért az elsőfokú bíróság – a megbízási rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – a kereset megalapozottságáról e körben, ezen kereseti időszak tekintetében is helytálló döntést hozott.

[25] Az elsőfokú ítéletben megállapított összecszerűséget (mérlegelési tevékenységet) az alperes vitatta. Tény, hogy az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit (Hszt. 71. § (5) bekezdés) nem lépte túl: figyelembe vette a többletmunka bonyolultságát, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényét, annak gyakoriságát. Az alperes fellebbezésében egyedül arra hivatkozott, hogy az ellátott tevékenységek jellegére és gyakoriságára tekintettel a rendvédelmi illetményalap 50 %-ának megfelelő megbízási díj megalapozott felperesi érvelés esetén is elegendő lehet a többletfeladatok kompenzálására, miután az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű többletdíjazást sem a munka bonyolultsága, sem az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, sem annak gyakorisága nem alapozzák meg. Az ítéltábla rámutat: az a körülmény, hogy az alperes a fellebbezésében az ítéleti mérlegelést nem tartja megfelelőnek, egy jogi álláspont, azonban az alperesnek – a mérlegelés jogszerűségéhez – ezen túlmenően azt kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás) milyen érvek alapján minősült jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, melyeket nem vett figyelembe, és amelyek az értékelt körülmények figyelembevételével más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezekkel a fellebbezésében adós maradt, így a jogsértés tényének általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését jogszerűtlenné nem tehetette.

[26] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[27] A pereszes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (985.592 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 78.847 forint.

[29] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

[31] **Záró rész**

Budapest, 2025. június 16.

dr. Németh Andrea s. k.
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s. k.
bíró

dr. Rácz Krisztina s. k.
bíró